ΟΔΟΙΠΟΡΙΑΙ

1596?

Ἦσαν ἐκεῖ, εἰς τὸ Δβάνον, παρόντες καὶ οἱ πρέσβεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο ν' ἀκολουθήσουν τὸν Τουρκικὸν γραμὸν εἰς τὴν πόλιν Ἐβλίω καὶ διὰ τοῦτ' ὁπ. εἶχον ὁρισθῆ διάφορα κάμηλοι καὶ ἵπποι καὶ δορισθῆ εἰς τοσούτους μὲ 20 γενιτσάρους νὰ τοῦτ' προστατεύῃ καὶ προλαμβάνῃ τὰ Τουρκικὰ πλήθη νὰ τοῦτ' προσβάλλουν ὁπωσδήποτε. Οἱ πρέσβεις ἐκεῖνοι μὰς ἐπροστάτευσαν (τοῦτ' ἀκολούθους τοῦτ' ἐν Κ/π. Αὐστριακοῦ πρεσβείας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀλυσσόδετοι φυλακισμένοι) καὶ παρεκάλεσαν νὰ ἐλευθερωθῆμεν τοῦτ' φυλακοῦ καὶ γαλῆμεν εἰς τὸ Χριστιανικὸν βασίλειον διὰ θαλάσσης, διὰ Βενετίας. Ἀφοῦ ἐγένετο ἐκεῖνο ἡ αἴτησις οἱ πρέσβεις καὶ ἡμεῖς δεκάχθημεν ν' ἀφίσωμεν τὸ συμβούλιον, καὶ μετὰ βραχὺν χρόνον, ἐκάλεσαν οἱ πασάδες τὸν Ἄγγλον πρεσβευτὴν καὶ τὸν προσέλρεσαν, ἐπειδὴ ἔφελλε ν' ἀκολουθήσῃ τὸν συνάκτανον, νὰ μὰς λάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ καὶ μερικοῦ δ' ἡμᾶς μέχρι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βελιγραδίου. Καλόπιν μὰς ὥρισαν 35 καμήλους καὶ 4 ἀμάξας δ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἀποσκευάτομας, ὑπεσχέθησαν νὰ μὰς δώσουν καὶ 6 γενιτσάρους πρὸς ἀσφάλειαν μὰς καὶ μὰς διάταξαν ἐν τῷ μεταξύ ν' ἀναχωρήσωμεν εἰς τὸν πύργον παραλάβωμεν τὰ ἐφόδιαμας, διὰ τὰ ὀνοπαστιμάτομας καὶ ἀνακείνωμεν τὸν Ἄγγλον πρέσβυν.

Ὁ σουλτάνος Μεχμὲτ μετὰ ὅλον τὸν αὐλικὸν καὶ τὸν πρωτεύοντα πολεμιστῶν τον, ἐκεῖνον ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἐν Κ/π. μετὰ μεγάλης πομπῆς καὶ ἀφοῦ ἵδρυσε τὰς σκηνὰς τοῦ πρὸ τῆς Πόλεως, παρέμεινεν ἐκεῖ μετὰ τὴν συνηθεισμένον ἀρκετὰς ἡμέρας ἀναμένων συναθροισθῶν περισσότερον γραμέας. Διότι πολλοὶ πασάδες ἐξ Αἰγύπτου, Παλαιστίνης καὶ ἄλλων τόπων πέρα τῆς θαλάσσης, ἐξεκολούθουν νὰ βαδίζουν πρὸς τὰ ἄνω μὲ τοῦτ' γραμέας τῶν καὶ δ' ἐκεῖνος ἀνέμενε.

Ἠδυνήθημεν ἀλήθεις νὰ προσέξωμεν καὶ θαυμάσωμεν τὴν ὡραίαν λέξιν οἱ Τοῦρκοι τηροῦν ὅταν ἱδρύουν τὰς σκηνάς τους, τὸ γραμόπεδον ἦτο τόσον ἐκτεταμένον ὥστε σύδεις ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὸ τέρμαλον.

Ὁ Μεχμὲτ παρὰ μετὰ 50.000 ἀνδρῶν, ἐκεῖνον μιὰν ὥραν πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τηρούμενος διαρκῶς εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ἡμέρας πορείας πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ μυρίου γρατοῦ, ἐτακτοποίει τὰς ὁδοὺς καὶ ἵδρυε σκηνὰς διὰ τὸν σουλτάνον καὶ τοῦτ' πρωτεύοντας ἀξιωματικοὺς τοῦ γρατοῦ, ὥστε ὅλας αἱ σκηναὶ ἤλλασσον καὶ ἱδρύοντο πρὶν φθάσῃ ὁ σουλτάνος καὶ ἐμένον ἕτοιμοι ταμτοποιημένοι εἰς ὁδοὺς τετραγώνους, ὡς φρούρια μὲ ὀχυρώματα καὶ χαρακώματα.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ γραμοπέδου ἐτοποθετοῦντο μεγάλαι σεδεφαῖ σκηναὶ διὰ τὸν αὐτοκράτορα, τοῦτ' θαλαμηπόλους καὶ τοῦτ' αὐλικούς τοῦ, διὰ τοῦτ' ἵππους καὶ τὰ ἀμάξας τοῦ, διὰ τοῦτ' πασάδες καὶ ἀκολούθους τοῦ, καὶ εἰς τόσον πλῆθος, ὥστε ἦτο δυνατὸν ν' ἀποπλανηθῆς τοῦ ὁδοῦ τοῦ ἐντὸς ἐκεῖ, ἀκριβῶς ὡς καὶ εἰς μεγάλην πόλιν. Καλεσκεύασαν τὸ πύλας ἐκλέον κυρίως κυκλούμενας ὑπὸ φρουρᾶς τοῦ αὐτοκράτορος τόσον ὥστε ἄνευ ἀδείας σύδεις ἠδύνατο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ σουλτάνου.

Βουμοῦ Βαρῶνος Wengeslas Wratislaw fon Mitrowitz: (ἀκολούθους τοῦτ' ἐν Κ/π. Αὐστριακοῦ πρεσβείας). Ἡ Κωνσταντινούπολις τὸν 16ον αἰῶνα 1591–1596 ~~Αθηνᾶ~~ 1920 σ. 187, 195–199 Μεταφρασθεῖσα Ἰωάνου Ἐπ. Δρύσκου